

Τιμητικά ψελλίσματα στη Θεοτόκο

/ Γνώμες

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Το πρόσωπο της Παναγίας προσεγγίζεται πιο πολύ με τη σιωπή, το σεβασμό, το θαυμασμό, παρά με την περιγραφή. Γιατί είναι το πρόσωπο που κυοφόρησε το μεγάλο μυστήριο της ενανθρωπήσεως του ζώντος Θεού.

Στο πρόσωπό της νικήθηκαν «της φύσεως οι όροι», συνυπήρξαν η παρθενία με την κυοφορία, η ζωή με το θάνατο, το ανθρώπινο με το θεϊκό. Δίκαια δοξάστηκε παραπάνω από τους αγγέλους και όλους τους αγίους, με ύμνους, ναούς, εικόνες, χαρακτηρισμούς. Φυσιολογικά η κάθε πονεμένη ψυχή καταφεύγει μ' εμπιστοσύνη στην αγάπη και τη δύναμή Της, αναμένοντας τη συμπαράστασή Της.

Όμως, κι αν είναι αδύνατο να περιγράψει κανείς το μεγαλείο Της, είναι ανάγκη να ψελλίσουμε κάποια τιμητικά λόγια ως έκφραση της αγάπης και σεβασμού προς τη Μητέρα του Θεού και σωτήρα μας. Αφού, χωρίς Εκείνη, θα βρισκόμασταν ακόμη στο χάος και στο θάνατο, αναζητώντας την άπιαστη επιθυμία για λύτρωση.

Η καθαρότητα της απλής κόρης της Ναζαρέτ και κυρίως η ταπείνωση της, έγιναν τα μέσα όπου ο Θεός «επέβλεψεν επ' αυτήν» και της πρότεινε να κυοφορήσει τον Υιόν του Θεού. Η απάντησή της «γένοιτο μοι κατά το ρήμα σου» ήταν η συγκατάθεσή της στο σημαντικό έργο που η ανθρωπότητα ανέμενε και ποθούσε.

Η κοίμηση της Παναγίας, με δεκαπενθήμερη νηστεία και καθημερινές Παρακλήσεις, γιορτάζεται ως το Πάσχα του καλοκαιριού, αφού κι Αυτή, όπως ο Υιός Της, μεταβαίνει από τη φθορά στην αφθαρσία χωρίς να εγκαταλείψει τον κόσμο, αλλά πιο πολύ τώρα τον σκέπει και τον φροντίζει.

Η αίσθηση ότι στις θλίψεις και στα ποικίλα προβλήματα της ζωής δεν είμαστε μόνοι, δυναμώνει την προσπάθεια και μειώνει τη λύπη. Όσοι γεύτηκαν τη συμπαράστασή Της, όχι ως ψευδαίσθηση ή κατά φαντασίαν, κατανοούν την παρουσία Της, την αγάπη Της τη φροντίδα Της. Ξέρουν τι σημαίνει να την έχεις Μάνα, να γεύεσαι τη στοργή Της, να αισθάνεσαι τη Χάρη Της.

Βέβαια, με καμιά μάνα κανενός μεγάλου δεν θα είχαμε τέτοια σχέση. Η παρθένος Μαρία δεν είναι απλά μια ενάρετη γυναίκα. Είναι η Θεοτόκος, η Μητέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού του Μεγάλου Θεού και «σωτήρος, της ελπίδος ημών» (Α΄ Τιμ.1,1). Η σχέση με τον Υιό Της καθορίζει και την ποιοτική σχέση μας μαζί Της.

«Κυρία Θεοτόκε, Μάνα του κόσμου, Κυρία των αγγέλων! Σίγουρα «αδυνατεί γλώσσα των βροτών» να Σε υμνήσει και να εννοήσει το μεγαλείο Σου. Δέξου τη δέηση μας ως προερχόμενη από παιδιά αδύνατα, αμαρτωλά και επιπόλαια:

Δώσε μας λίγο από το Φώς Σου.

Κάνε μας να κατανοήσουμε την ευεργεσία του Υιού Σου.

Προστάτευσε την ψυχή και το σώμα μας από ορατούς και αοράτους εχθρούς.

«Πάλιν και πολλάκις» δέξε μας μετανοούντας και επιθυμούντας την αλλαγή μας.

Σκέπε, φύλαττε και διάσωσε τον κόσμο Σου.

Παρηγόρησε τους κοπιώντας και πεφορτισμένους της ζωής.

Την ώρα της μετάβασης μας από τον κόσμο αυτό, έλα και οδήγησε μας στον Υιό Σου και Θεόν ημών, για να ζήσουμε αιώνια την ουράνια Βασιλεία Του «σύν πάσι τοις αγίοις». Αμήν!

Πρώτη δημοσίευση: isagiastriados.com